

Lieta C-546/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 16. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Bundesverwaltungsgericht (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 9. maijs

Prasītājs, apelācijas sūdzības iesniedzējs un revīzijas sūdzības iesniedzējs:

BZ

**Atbildētājs, atbildētājs apelācijas tiesvedībā un atbildētājs revīzijas
tiesvedībā:**

Westerwaldkreis

Pamatlietas priekšmets

Ieceļošanas aizliegums, kas noteikts citā nolūkā, kas nav saistīts ar migrāciju

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2008/115 (turpmāk tekstā – “Atgriešanas direktīva”) piemērojamība
ieceļošanas aizliegumam, kas noteikts citā nolūkā, kas nav saistīts ar migrāciju;
LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1.a) Vai ieceļošanas aizliegums, kurš trešās valsts valstspiederīgajam noteikts
citā nolūkā, kas “nav saistīts ar migrāciju”, katrā ziņā ietilpst Eiropas Parlamenta
un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem
standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo
atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.), darbības

jomā tad, ja dalībvalsts nav izmantojusi šīs direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto iespēju?

b) Ja atbilde uz pirmā jautājuma a) daļu ir noliedzīga: vai šāds ieceļošanas aizliegums neietilpst Direktīvas 2008/115/EK darbības jomā arī tad, ja trešās valsts valstspiederīgais jau neatkarīgi no tā, ka attiecībā uz to ir izdots izraidīšanas rīkojums, ar ko ir saistīts ieceļošanas aizliegums, valstī uzturas nelikumīgi un tādēļ pēc būtības ietilpst direktīvas darbības jomā?

c) Vai ieceļošanas aizliegumi, kuri izdoti citā nolūkā, kas “nav saistīti ar migrāciju”, ietver arī ieceļošanas aizliegumu, kas noteikts saistībā ar izraidīšanu sabiedriskās kārtības un valsts drošības apsvērumu dēļ (šajā gadījumā – pamatojoties vienīgi uz vispārējiem preventīviem apsvērumiem ar mērķi apkarot terorismu)?

2. Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka šis ieceļošanas aizliegums ietilpst Direktīvas 2008/115/EK darbības jomā:

a) Vai no atgriešanas lēmuma (šajā gadījumā – izbraukšanas rīkojuma) atcelšanas administratīvā kārtībā izriet, ka ar to vienlaicīgi noteiktais ieceļošanas aizliegums Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 6. punkta izpratnē kļūst nelikumīgs?

b) Vai šīs tiesiskās sekas rodas arī tad, ja pirms atgriešanas lēmuma izdots administratīvais izraidīšanas rīkojums ir (vai ir kļuvis) galīgs?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.), 1. pants, 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 3. panta 4. punkts (“atgriešanas lēmums”) un 6. punkts (“ieceļošanas aizliegums”), 7. panta 1. punkts, 8. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkts

Atbilstošās valsts tiesību normas

Aufenthaltsgesetz [Likums par uzturēšanos] (turpmāk tekstā – “*AufenthG*”), 11. pants (ieceļošanas un uzturēšanās aizliegums), 50. pants (atgriešanās pienākums), 51. pants (likumīgas uzturēšanās izbeigšana; ierobežojumu saglabāšana), 53. pants (izraidīšana), 54. pants (izraidīšanas interese), 55. pants (palikšanas interese), 58. pants (nogādāšana līdz robežai), 59. pants (izbraukšanas rīkojums), 60.a pants (izraidīšanas pagaidu apturēšana (iecieta))

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 1986. gadā Sīrijā dzimušais prasītājs ir palestīniešu tautības ar nenoskaidrotu valstspiederību. 1990. gadā viņš kopā ar saviem vecākiem ieceļoja Vācijas Federatīvajā Republikā, izmantojot svešu identitāti. Viņa pieteikums par personas ar patvēruma tiesībām statusa atzīšanu tika noraidīts. Kopš tā laika viņam ir pienākums izceļot, taču, pamatojoties uz nepārtraukti pagarinātu uzturēšanās atļauju izņēmuma gadījumos saskaņā ar *AufenthG* 60.a pantu, viņš uzturas Vācijā.
- 2 Ar 2013. gada 17. aprīļa galīgo spriedumu *Oberlandesgericht Koblenz* [Federālās zemes Augstākā tiesa Koblencā] viņu notiesāja par ārvalstu teroristu grupas locekļu vai atbalstītāju vervēšanu 39 gadījumos, kā arī par vardarbību divos gadījumos, vienā gadījumā saistībā ar noziedzīgu nodarījumu atbalstīšanu, ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem un četriem mēnešiem. Saskaņā ar *Oberlandesgericht* konstatējumiem laika posmā no 2007. gada septembra līdz 2009. gada decembrim prasītājs tīmeklī izplatīja islāma teroristu organizāciju video un teksta ziņojumus. 2014. gada martā brīvības atņemšanas soda izpildes atlikusī daļa tika aizstāta ar nosacītu sodu, nosakot četru gadu pārbaudes laiku.
- 3 Ar 2014. gada 24. februāra lēmumu atbildētājs izraidīja prasītāju no Vācijas teritorijas. Tas norādīja, ka izraidīšana ietver arī aizliegumu atkārtoti ieceļot Vācijas Federatīvajā Republikā. 2018. gada martā atbildētājs ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu, kas 2014. gadā sākotnēji bija noteikts uz sešiem gadiem, saīsināja uz četriem gadiem, sākot no iespējamās ieceļošanas, un noteica to ne ilgāk kā līdz 2023. gada 21. jūlijam, neatkarīgi no iespējamās ieceļošanas.
- 4 Prasītāja revīzijas sūdzība ir vērsta pret *Oberverwaltungsgericht* [Federālās zemes Augstākās administratīvās tiesas] 2018. gada 5. aprīļa spriedumu, ar ko tā noraidīja prasītāja apelācijas sūdzību.
- 5 Iesniedzējtiesa noraidīja prasītāja revīzijas sūdzību, ciktāl tā attiecas uz viņa izraidīšanu. Revīzijas tiesvedība tagad vēl attiecas uz lēmumu saīsināt ar izraidīšanu saistīto ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumu uz četriem gadiem, sākot no iespējamās ieceļošanas, un noteikt ne ilgāk kā līdz 2023. gada 21. jūlijam, neatkarīgi no iespējamās ieceļošanas. Šajā kontekstā ir rodušies iepriekš minētie jautājumi.
- 6 Saskaņā ar valsts tiesību aktiem (*AufenthG* 11. pants) ieceļošanas un uzturēšanās aizlieguma nosacījumi ir izpildīti. Saskaņā ar *AufenthG* 11. panta 1. punktu ārvalstnieks, kas ir ticis izraidīts, nedrīkst ne atkārtoti ieceļot Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, ne tur uzturēties, tāpat viņam nedrīkst piešķirt uzturēšanās atļauju, pat gadījumā, ja saskaņā ar šo likumu viņam uz to ir tiesības. Prasītāja izraidīšana ir galīga. Viņa apelācijas sūdzība par izraidīšanas atcelšanu galu galā netika apmierināta, jo iesniedzējtiesa noraidīja prasītāja revīzijas sūdzību par iepriekšējo instanču spriedumiem, ar kuriem noraidīta prasība.
- 7 Izraidīšana bija likumīga un pieņemama, lai gan prasītājs paredzamā nākotnē nevar tikt izraidīts uz Sīriju, ņemot vērā viņa tiesību pārkāpuma draudus, kas izriet

no ECPAK 3. panta. Saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem par uzturēšanās tiesībām izraidīšana nav tieši saistīta ar uzturēšanās izbeigšanu un arī to ne vienmēr nozīmē. Gluži pretēji, personas, kuru turpmāka uzturēšanās apdraud sabiedrības drošību, var tikt izraidītas arī tad, ja nogādāšana līdz robežai nav iespējama galamērķa valsts situācijas dēļ. Katrā ziņā tad tā rezultātā ārvalstniekam zūd uzturēšanās atļauja (*AufenthG* 51. panta 1. punkta 5. apakšpunkts) un atsevišķos gadījumos tiek piemēroti ārvalstnieku tiesību uzraudzības pasākumi. Taču arī ārvalstnieki, kuriem kā prasītājam nekad nav bijusi uzturēšanās atļauja un kuri uzturas Vācijā tikai ar uzturēšanās atļauju izņēmuma gadījumos saskaņā ar *AufenthG* 60.a pantu, atbilstoši Vācijas tiesībām var tikt izraidīti. Šajā gadījumā izraidīšana nodrošina, ka ārvalstniekam līdz tās termiņa beigām nedrīkst piešķirt uzturēšanās atļauju (*AufenthG* 11. panta 1. punkts).

- 8 Atbildētājs saskaņā ar *AufenthG* 11. panta 2. punkta pirmo teikumu pēc savas iniciatīvas noteica iecelošanas un uzturēšanās aizlieguma termiņu. Atbildētājs ar izceļošanu no valsts saistītajam iecelošanas un uzturēšanās aizliegumam bez kļūdām vērtējumā visbeidzot noteica četru gadu termiņu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Ir jāprecizē, vai ar izraidīšanu saistīts (uz noteiktu laiku) iecelošanas un uzturēšanās aizliegums, kas saskaņā ar valsts tiesībām iespējams arī bez izbraukšanas rīkojuma, ir atbilstošs Savienības tiesībām.
- 10 “Atgriešanas lēmums” Direktīvas 2008/115 3. panta 4. punkta izpratnē, ja pieņem, ka šī direktīva ir piemērojama izraidīšanas pasākumiem sabiedriskās kārtības un valsts drošības apsvērumu dēļ, saskaņā ar valstisko izpratni ir nevis tikai pati izraidīšana (*AufenthG* 53. un nākamie punkti), kas jebkurā gadījumā izbeidz uzturēšanās likumību *ex lege* (*AufenthG* 50. panta 1. un 2. punkts, 51. panta 1. punkta 5. apakšpunkts), bet gan vispirms izbraukšanas rīkojums (*AufenthG* 59. panta 1. punkta pirmais teikums).
- 11 Saskaņā ar Direktīvas 2008/115 3. panta 4. punktu jēdziens “atgriešanas lēmums” ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā norādīts vai konstatēts, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un noteikts vai konstatēts atgriešanās pienākums. Saskaņā ar Direktīvas 2008/115 6. panta 6. punktu šī direktīva neaizliedz dalībvalstīm ar administratīvu vai tiesas lēmumu vai tiesas aktu, kā tas noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, pieņemt lēmumu par likumīgas uzturēšanās izbeigšanu kopā ar atgriešanas lēmumu un/vai izraidīšanas lēmumu, neskarot procesuālās garantijas, kas paredzētas III nodaļā, kā arī saskaņā ar citiem attiecīgiem Savienības un valstu tiesību aktu noteikumiem.
- 12 Saskaņā ar valsts tiesību aktiem lēmums par izraidīšanu (katrā ziņā attiecībā uz ārzemniekiem, kas likumīgi uzturas valstī) rada tikai uzturēšanās nelikumību. Tikai izbraukšanas rīkojumā tiek noteikts atgriešanas lēmumam principā nepieciešamais Direktīvas 2008/115 7. panta 1. punktā paredzētais termiņš brīvprātīgai izceļošanai, kas pieņemts ar administratīvu vai tiesas lēmumu

(*AufenthG* 59. panta 1. punkts), kura nepamatota neievērošana ir nosacījums, lai piespiedu kārtā veiktu atgriešanās pienākuma izpildi, izmantojot nogādāšanu līdz robežai (*AufenthG* 58. pants).

- 13 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ar migrāciju saistīti ieceļošanas un uzturēšanās aizliegumi pilnībā ietilpst direktīvā. Tomēr ir jāprecizē, vai tas attiecas arī uz “ieceļošanas aizliegumiem, kas nav saistīti ar migrāciju”.
- 14 Tiesas judikatūrā līdz šim nav noteikts, vai ieceļošanas aizliegumi, kas nav saistīti ar migrāciju, faktiski principā vai ar zināmiem nosacījumiem neietilpst Atgriešanās direktīvas darbības jomā.
- 15 Lai pieņemtu lēmumu, vai šajā gadījumā apstrīdētais, ar izraidīšanu *AufenthG* 51. panta 1. punkta 5. apakšpunkta, skatot to kopsakarā ar 53. un nākamajiem pantiem, izpratnē saistītais, kas tādējādi uzskatāms kā *AufenthG* 11. panta 1. punktā noteiktais “ieceļošanas un uzturēšanās aizliegums, kas nav saistīts ar migrāciju” ir likumīgs, ir būtiski noteikt, vai tas ietilpst Direktīvas 2008/115 darbības jomā. Ja atbilde ir apstiprinoša, tālāk ir jāprecizē, vai ieceļošanas un uzturēšanās aizliegums, kas nav saistīts ar migrāciju, izrādītos saderīgs ar Direktīvu 2008/115 arī pēc tam, kad ar to saistītais atgriešanās lēmums (šajā gadījumā – izbraukšanas rīkojums saskaņā ar *AufenthG* 59. panta 1. punkta pirmo teikumu) ir ticis administratīvi atcelts.

Par pirmo jautājumu

- 16 Ar 1. jautājuma a) daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai “ieceļošanas aizliegumi, kas nav saistīti ar migrāciju” katrā ziņā ietilpst Direktīvas 2008/115 darbības jomā arī tad, ja dalībvalsts – kā šajā situācijā Vācijas Federatīvā Republika – nav izmantojusi Direktīvas 2008/115 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto iespēju. Iesniedzējtiesai ir šaubas par direktīvas piemērojamību, ņemot vērā Komisijas Ieteikumu (ES) 2017/2338 (2017. gada 16. novembris), ar kuru izveido kopīgu “Rokasgrāmatu atgriešanās jautājumos” dalībvalstu kompetentajām iestādēm izmantošanai ar atgriešanu saistītu uzdevumu veikšanā (OV 2017, L 339, 83. lpp.).
- 17 Saskaņā ar Direktīvas 2008/115 3. panta 6. punktu jēdziens “ieceļošanas aizliegums” ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kas uz noteiktu laika posmu aizliedz ieceļot un uzturēties dalībvalsts teritorijā un kas pievienots atgriešanās lēmumam. Par “ieceļošanas aizliegumu migrācijas jomā” Komisija uzskata ieceļošanas aizliegumu, kas saistīts ar dalībvalstu migrācijas noteikumu, proti, tādu noteikumu, kas nosaka trešās valsts valstspiederīgā ieceļošanu un uzturēšanos attiecīgajā dalībvalstī, pārkāpšanu (skat. Ieteikuma 2017/2338 11. punktu). Ja attiecīgo migrācijas noteikumu pārkāpuma rezultātā trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās attiecīgajā dalībvalstī ir vai kļūst nelikumīga, tad tā piespiedu atgriešanai saskaņā ar Direktīvas 2008/115 1. pantu ir jāpiemēro kopēji standarti un procedūras, kas dalībvalstīs ir paredzēti attiecībā uz nelikumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, ievērojot pamattiesības kā

galvenos Kopienas tiesību, kā arī starptautisko tiesību principus, tostarp pienākumu nodrošināt bēgļu aizsardzību un cilvēktiesības. Turpretim “ieceļošanas aizliegums [..], kas nav saistīts ar migrāciju,” Ieteikuma 2017/2338 11. punkta izpratnē ir ieceļošanas aizliegums, kas nav saistīts ar dalībvalstu migrācijas noteikumu pārkāpumu, bet ir izdots citiem nolūkiem. Tie it īpaši ietver tādas ieceļošanas aizliegumus, kas izdoti trešo valstu valstspiederīgo smagu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un tiem administratīvu vai tiesas sankciju piemērošanas rezultātā, un kas paredzēti dalībvalsts sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības aizsardzībai.

- 18 Gan Direktīvas 2008/115 3. panta 6. punkta, gan 11. panta 1. punkta formulējumā ir paredzēts attiecīgs direktīvas darbības jomas ierobežojums.
- 19 Arī sistēmiski iesniedzējtiesa nevar konstatēt, ka būtu pierādījumi šādai direktīvas darbības jomas ierobežošanai. Tomēr tā atsaucas uz Francijas *Conseil d'État* [Valsts Padomes] lēmumu, saskaņā ar ko Atgriešanas direktīva būtu jāpiemēro tikai tādiem dalībvalstu atgriešanas lēmumiem, kuri pieņemti trešās valsts valstspiederīgā nelikumīgas uzturēšanās dēļ. Tomēr iesniedzējtiesas skatījumā cita starpā direktīvas 1. pants, 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 11. panta 2. punkta otrais teikums liecina, ka direktīvā nav noteikta atšķirība starp iemesliem, kuru dēļ trešo valstu valstspiederīgajiem, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, tiek noteikts atgriešanās pienākums. Minētie noteikumi drīzāk liecina par labu tam, ka direktīvai principā ir plaša, bet ierobežojama darbības joma.
- 20 Saskaņā ar 14. apsvērumu Direktīvas 2008/115 3. panta 6. punkts un 11. pants ir paredzēts, lai, ieviešot ieceļošanas aizliegumu, kas aizliedz ieceļot un uzturēties ikvienas dalībvalsts teritorijā, nodrošinātu Eiropas mērogu valstu īstenoto atgriešanas pasākumu ietekmei. Mērķis ir nepieļaut nelikumīgo imigrāciju un novērst, ka trešo valstu valstspiederīgie, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, atšķirību dalībvalstu noteikumos dēļ varētu izvairīties no izraidīšanas pasākumiem. Arī šie mērķi principā liecina par plašu darbības jomu.
- 21 Ieteikuma 2017/2338 11. punktā noteiktais piešķir Direktīvā 2008/115 paredzētajiem ar atgriešanu saistītajiem ieceļošanas aizliegumiem preventīvu nolūku un funkciju sekmēt atgriešanas politikas uzticamību. Tomēr šajā noteikumā ir paredzēts arī tas, ka uz tādiem ieceļošanas aizliegumiem, kuri izdoti “citā nolūkā, kas nav saistīts ar migrāciju”, neattiecas Atgriešanas direktīvas noteikumi par ieceļošanas aizliegumiem saistībā ar atgriešanu. Šajā sakarā skaidri tiek norādīti ieceļošanas aizliegumi trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri izdarījuši smagus noziedzīgus nodarījumus vai attiecībā uz kuriem ir skaidras norādes par viņu nodomu izdarīt šādu noziedzīgu nodarījumu. Ieteikuma 2017/2338 11. punktā šajā ziņā ir atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV 2006, L 381, 4. lpp.) 24. panta 2. punktu.

- 22 Direktīvas 2008/115 vēsturiskā interpretācija nesniedz skaidru norādi par Ieteikuma 2017/2338 11. punktā minēto pieņēmumu, ka uz ieceļošanas aizliegumiem, kas noteikti citā nolūkā, kas “nav saistīts ar migrāciju,” neattiecas Atgriešanas direktīvas noteikumi par ieceļošanas aizliegumu saistībā ar atgriešanu.
- 23 Komisija sava Priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (KOM/2005/0391 galīgā redakcija), 3. punkta 12. apakšpunktā norāda, ka arī gadījumā, ja turpmāk tiktu saskaņots jautājums par “izraidīšanu sabiedriskās kārtības/drošības apsvērumu dēļ”, šāda saskaņošana būtu jāierosina nevis saistībā ar direktīvu, ar ko reglamentē nelikumīgas uzturēšanās/atgriešanās pārtraukšanu, bet gan saistībā ar direktīvām, ar kurām regulē ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumus un likumīgas uzturēšanās pārtraukšanu. Tomēr, tikko trešās valsts pilsoņa likumīga uzturēšanās izbeidzoties sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ, šajā direktīvā attiecīgā persona kļūstot par trešās valsts pilsoni, kas nelikumīgi uzturas dalībvalsts teritorijā, un attiecībā uz minēto personu esot jāpiemēro šīs direktīvas noteikumus.
- 24 Ja atbilde uz 1. jautājuma a) daļu ir noliedzīga, rodas 1.b) jautājums, vai ieceļošanas aizliegums, kurš noteikts citā nolūkā, kas “nav saistīts ar migrāciju,” neietilpst Direktīvā 2008/115/EK arī tad, ja trešās valsts valstspiederīgais, kā šajā gadījumā prasītājs, jau neatkarīgi no tā, ka attiecībā uz to ir izdots izraidīšanas rīkojums, ar ko ir saistīts ieceļošanas aizliegums, nelikumīgi uzturas valstī, un tādēļ pēc būtības ietilpst direktīvas darbības jomā? Ar 1. jautājuma c) daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ieceļošanas aizliegums, kas nav saistīts ar migrāciju, ir arī tāds ieceļošanas aizliegums, kas saistīts ar trešās valsts valstspiederīgā, kurš notiesāts par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējo preventīvo izraidīšanu.

Par otro jautājumu

- 25 2) jautājums tiek uzdots gadījumā, ja ieceļošanas aizliegums, kas nav saistīts ar migrāciju, ietilpst Direktīvas 2008/115 darbības jomā.
- 26 Ar 2. jautājuma a) daļu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai no atgriešanas lēmuma atcelšanas (šajā gadījumā – izbraukšanas rīkojuma atcelšanas) izriet, ka vienlaikus ar atgriešanas lēmuma izdošanu noteiktais ieceļošanas aizliegums direktīvas 3. panta 6. punkta izpratnē, kļūst nelikumīgs? Iesniedzējtiesa uzskata, ka nav obligāti, ka, atceļot atgriešanas lēmumu, zūd ar to saistītā ieceļošanas aizlieguma pamatojums, proti, no sasaistes laika ziņā saskaņā ar Savienības tiesībām rodas nepieciešama un vienmēr arī būtiska saikne.
- 27 Ja atbilde uz jautājumu par sasaisti principā ir apstiprinoša, iesniedzējtiesa ar 2. jautājuma b) daļu papildus vēlas noskaidrot, kā tas ir situācijā, kad pirms atgriešanas lēmuma izdots administratīvais izraidīšanas rīkojums saskaņā ar *AufenthG* 53. pantu ir kļuvis galīgs. Tādējādi 2. jautājuma b) daļa ir vērsta uz

iespējamu (pastāvošu) atgriešanas lēmumu un iecerēšanas aizliegumu atsaistīšanu gadījumos, kad: – ar administratīvu vai tiesas lēmumu nelikumīgā uzturēšanās ir galīgi noteikta, ko trešās valsts valstspiederīgais, izmantojot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tātad vairs nevar pārsūdzēt, – no kā saskaņā ar valsts tiesībām izriet trešās valsts valstspiederīgā pienākums izceļot no valsts, kas principā paredz arī atstāt Savienības teritoriju, un – trūkst tikai administratīvs lēmums (saskaņā ar valsts tiesībām – izbraukšanas rīkojums), lai šo objektīvi pastāvošo atgriešanās pienākumu īstenotu ar piespiedu nogādāšanu līdz robežai.

DARBBA VERSIJA